

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/51/2016
Identifikačné číslo spisu:	6014201537
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014201537.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbělskej PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. Y. T., bytom W., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 49942-2/2014-BA zo dňa 12. novembra 2014 a č. 49944-2/2014-BA zo dňa 12. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/241/2014-40 zo dňa 11. marca 2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 23S/241/2014-56 zo dňa 13. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/241/2014-40 zo dňa 11. marca 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 23S/241/2014-56 zo dňa 13. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 23S/241/2014-40 zo dňa 11.03.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej č. 49942-2/2014-BA zo dňa 12.11.2014 a č. 49944-2/2014-BA zo dňa 12.11.2014, ktorými ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Banská Bystrica č. 700-2111806714-GC04/14 zo dňa 05.08.2014 a č. 700-2111806814-GC04/14 zo dňa 05.08.2014 potvrdila a odvolania žalobcu ako samostatne zárobkovo činné osoby zamietla.

Krajský súd sa plne stotožnil s konštatovaním žalobcu, že žalovaný ako správny orgán koná v zmysle článku 2 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky v medziach zákona. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom, ak predpísal penále v zmysle ustanovenia § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Sociálna

poisťovňa zistiť zákonné podmienky pre vznik penále, má povinnosť penále predpísať. Odlišná právna úprava vyplývajúca z ustanovenia § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení zakotvuje, že na povolené sumy splátok dlžných súm sa ustanovenie o predpísaní penále nepoužije, t.j. aby mohol správny orgán penále nepredpísať, musel by mať preukázanú skutočnosť, že došlo k povoleniu splátok dlžných súm poistného, tak ako predpokladá ustanovenie § 146 zákona o sociálnom poistení. Sociálna poisťovňa bola podľa krajského súdu povinná predpísať penále, pričom uznanie dlhu a zaplatenie dlhu žalobcom v dohodnutých splátkach nemožno považovať za povolenie splátok dlžných súm poistného v zmysle § 146 zákona o sociálnom poistení.

K inštitútu povolenia splátok prvostupňový súd uviedol, že tento sa vzťahuje na poistencov, t.j. fyzické osoby alebo právnické osoby povinné odvádzať poistné. Je zrejmé, že v čase uznania dlhu dlžníkom dňa 11.10.2010, dlžník už nebol fyzickou osobou povinnou odvádzať poistné, keďže v zmysle preukázaného príjmu podľa Dodatočného daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2008, zaniklo poistenie dňa 30.09.2009. Uvedená skutočnosť bola žalobcovi známa, keďže dňa 06.09.2010 vyplnil aj formulár - odhlášku z poistenia v zmysle registračného listu FO. Proces povoľovania splátok dlžných súm poistného predpokladá posudzovanie zákonom stanovených podmienok. Vyžaduje sa podanie písomnej žiadosti osoby povinnej odvádzať poistné, ďalej preukázanie predpokladu, že v období nie dlhšom ako 18 mesiacov bude schopná zaplatiť dlžné sumy poistného, resp. preukázanie skutočnosti, že už v čase rozhodovania o povolení splátok dlžných súm je schopná plniť odvodové povinnosti. Je zrejmé, že už sama skutočnosť, že fyzická osoba prestala byť povinná odvádzať poistné v dôsledku zániku poistenia, vylučuje možnosť posúdenia a splnenia zákonom stanovených podmienok pre povolenie splátok. Proces povoľovania splátok je zavŕšený vydaním rozhodnutia podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona o sociálnom poistení.

K uznaniu dlhu krajský súd konštatoval skutočnosť, že z ničoho nevyplýva, že by dlžník Sociálnej poisťovne nemohol uznať dlh voči Sociálnej poisťovni ako veriteľovi, pričom takýto právny úkon by bol posudzovaný podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Krajský súd sa stotožnil so žalovaným, že uznanie dlhu je potrebné chápať ako jednostranný právny úkon žalobcu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ako zabezpečovací inštitút pohľadávky veriteľa. Dlžník sa zaviazal zaplatiť uznaný dlh v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, to znamená, že v prípade neuhradenia splátky v správnej sume a včas, by sa stal celý zostávajúci dlh zročným a veriteľ by pristúpil k vymáhaniu pohľadávky cestou súdneho exekútora. Splnením si záväzku v zmysle uznania dlhu zo strany dlžníka, aj podľa názoru prvostupňového súdu, nenastala situácia, že by Sociálna poisťovňa na sumy splátok dlžných súm nemala použiť ustanovenia o predpísaní penále. Ustanovenie § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení sa vzťahuje výlučne na povolenie splátok dlžných súm poistného, o ktorom by Sociálna poisťovňa rozhodovala v procedurálnom postupe posúdiac všetky zákonné predpoklady v zmysle odseku 1 citovaného ustanovenia, po navýšení dlžných súm o úrok v zmysle odseku 2. To, že sa nejedná o povolenie splátok dlžných súm poistného, aké má na mysli ustanovenie § 146 zákona o sociálnom poistení, preukazuje samotná forma listiny - uznanie dlhu, z ktorej táto skutočnosť nevyplýva. Nejedná sa o rozhodnutie, z ktorého by bolo možné zistiť, ako sa správny orgán vysporiadal so splnením zákonných predpokladov pre povolenie splátok, nevyplýva z neho, že došlo k navýšeniu dlžných súm o úrok z omeškania. Sociálna poisťovňa preto postupovala správne, ak uznanie dlhu a záväzok dlžníka dlh splatiť v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, nepovažovala za povolenie splátok dlžných súm poistného v zmysle § 146 citovaného zákona a ak predpísala penále aj na to poistné, ktoré bolo zaplatené dlžníkom v zmysle uznania dlhu v splátkach.

Keďže uznanie dlhu zo strany dlžníka a záväzok zaplatiť dlh v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok nie je povolením splátok dlžných súm poistného v zmysle § 146 zákona o sociálnom poistení, predpísanie penále za dlžné poistné v mesiacoch júl 2007 až september 2009 je plne opodstatnené.

K námietke premlčania vznesenej žalobcom vo vzťahu k prvému rozhodnutiu ohľadom predpísania penále za dlžné poistné za mesiace január, február, marec, apríl, máj, júl a august 2004, krajský súd

poznamenal, že z obsahu spisu vyplýva, že v celom konaní pred správnym orgánom ani v odvolaní žalobca námietku premlčania nevzniesol. Žalovaný preto nepochybil, ak potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pretože na námietku premlčania by mohol prihliadnuť len po jej vznesení.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie.

Napadnutý rozsudok bol podľa žalobcu vydaný na základe nezákonnej interpretácie a aplikácie zákona. Predmetným rozsudkom došlo k negatívnej diskriminácii žalobcu ako poistenca žalovanej Sociálnej poisťovne. Žalobca taktiež namietal zloženie senátu krajského súdu rozhodujúceho v danej veci, uvádzané v predmetnom rozsudku.

Žalobca zdôraznil skutočnosť, že zákon o sociálnom poistení nepozná termín splátkový kalendár a pozná termín povolenie splátok. Táto interpretácia a aplikácia predmetných ustanovení zákona o sociálnom poistení prvostupňovým súdom nemá podľa žalobcu oporu v citovaných ustanoveniach. Z ustanovenia § 146 zákona o sociálnom poistení explicitne vyplýva, že toto ustanovenie sa týka povolenia splátok dlžných súm poistného a nie o povolenie splátkového kalendára a rovnako tak z ustanovenia § 178 ods. 1 písm. a/ bod 10 explicitne vyplýva, že sa jedná o povolenie splátok dlžných súm.

Z predloženého písomného dôkazu, ktorý bol vyhotovený žalobcom dňa 11.10.2010 jednoznačne vyplýva, že Sociálna poisťovňa - pobočka Banská Bystrica povolila splátky dlžných súm poistného žalobcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 € vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou dňa 30.10.2010 až do úplného zaplatenia celej dlžnej sumy. Z poslednej vety uvedeného písomného dôkazu podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že celý tento dôkaz vyhotovila Sociálna poisťovňa pobočka Banská Bystrica, ktorá v závere uvádza: „Jedno vyhotovenie originálu tejto Dohody po podpísaní obratom doručte pobočke Sociálnej poisťovne, Kapitúlská 27, 974 01 Banská Bystrica“. Z uvedeného písomného dôkazu je jednoznačné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k dohode o povolení sumy splátok dlžných súm poistného, na ktoré sa v súlade s ustanovením § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení ustanovenie o predpísaní penále nepoužije.

Podľa názoru žalobcu, tento nemôže byť postihnutý za to, že mu zo zákona zanikla odvodová povinnosť voči Sociálnej poisťovni. Táto skutočnosť nemôže voči žalobcovi vyvolávať negatívne právne dôsledky spočívajúce v tom, že Sociálna poisťovňa dodatočne vyrubi voči takémuto poistencovi penále, keď jej to podľa ustanovenia § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení citovaný zákon a ani platný právny poriadok v Slovenskej republike neumožňuje. Podľa žalobcu ide o priamu diskrimináciu žalobcu zo strany orgánu verejnej moci, ktorý konal v tomto prípade nad rámec stanovený zákonom a Ústavou Slovenskej republiky, pritom orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci môže konať podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon a na druhej strane každý, tzn. aj žalobca môže konať čo nie je zákonom zakázané s tým, že nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

III.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Žalobca v odvolaní neuviedol také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredie, č. 49942-2/2014-BA a č. 49944-2/2014-BA.

Žalovaná naďalej zastáva právny názor, že postupovala v súlade so zákonom o sociálnom poistení, ak pri predpísaní penále za sporné obdobie neprihliadala na § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení. Ustanovenie § 146 ods. 4 zákona o sociálnom poistení je možné zohľadniť pri predpísaní penále len v

případe, ak pobočka Sociálnej poisťovne povolí povinnej osobe pri splnení ustanovených podmienok splácať dlžné sumy poisťného podľa § 146 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Keďže žalobca v čase, kedy požiadal o zaplatenie dlžnej sumy poisťného v splátkach, nebol povinne nemocensky poistenou a povinne dôchodkovo poistenou samostatne zárobkovo činnou osobou, t.j. nespĺňal základné podmienky podmieňujúce povolenie splátok dlžných súm poisťného podľa § 146 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, nebola pobočka Sociálnej poisťovne oprávnená povoliť žalobcovi splácať dlžné sumy poisťného a v rámci povolenia splátok dlžných súm poisťného zvýšiť tieto dlžné sumy o úroky vo výške diskontnej úrokovej sadzby platnej ku dňu povolenia splátok. Žalobca v období júl 2007 až september 2009, kedy bol považovaný za povinne nemocensky poistenú a povinne dôchodkovo poistenú samostatne zárobkovo činnú osobu, neplnil svoje odvodové povinnosti v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení. Za plnenie odvodových povinností vyplývajúcich z citovaného zákona zodpovedná bezprostredne povinná osoba. V prípade, ak by žalobca plnil svoje odvodové povinnosti voči Sociálnej poisťovni v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení, nevznikli by právne skutočnosti, ktoré podmieňujú predpísanie penále.

Žalovaná záverom ešte uviedla, že pri predpísaní penále je Sociálna poisťovňa viazaná výlučne zákonom o sociálnom poistení, ktorý v ustanovení § 240 presne stanovuje podmienky a spôsob predpísania penále.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil nasledovný skutkový stav: Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica vydala dňa 05.08.2014 rozhodnutie č. 700-2111806814-GC04/14, ktorým predpísala žalobcovi penále v sume 697,95 €, za obdobie január až september 2009, a to z dôvodu, že žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba, povinná odvádzať poisťné a príspevky, neodviedla včas poisťné a príspevky za obdobie január až september 2009 a za obdobie august 2009 a september 2009 odviedla v nižšej sume. Žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, na základe ktorého Sociálna poisťovňa ústredie vydala dňa 12.11.2014 rozhodnutie č. 49944-2/2014-BA, ktorým odvolanie žalobcu zamietla a rozhodnutie č. 700-2111806814-GC04/14 zo dňa 05.08.2014 potvrdila. V administratívnom spise sa taktiež nachádza Uznanie dlhu 1100-2150053110-GC04/10 zo dňa 06.10.2010, prostredníctvom ktorého žalobca uznal pohľadávku Sociálnej poisťovne pozostávajúcu z dlžných súm poisťného za obdobie júl 2007 až september 2009.

Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica vydala dňa 05.08.2014 rozhodnutie č. 700-2111806714-GC04/14, ktorým predpísala žalobcovi penále v sume 1 227,32 €, za obdobie január až máj 2004, júl až september 2004, november 2004, december 2004, december 2005, január až jún 2006, júl až december 2007, január až december 2008, a to z dôvodu, že žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba, povinná odvádzať poisťné a príspevky, neodviedla včas poisťné a príspevky za predmetné obdobie alebo ich odviedla v nižšej sume. Žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, na základe ktorého Sociálna poisťovňa ústredie vydala dňa 12.11.2014 rozhodnutie č. 49942-2/2014-BA, ktorým odvolanie žalobcu zamietla a rozhodnutie č. 700-2111806714-GC04/14 zo dňa 05.08.2014 potvrdila. V administratívnom spise sa taktiež nachádza Uznanie dlhu 1100-2150053110-GC04/10 zo dňa 06.10.2010, prostredníctvom ktorého žalobca uznal pohľadávku Sociálnej poisťovne pozostávajúcu z dlžných súm poisťného za obdobie júl 2007 až september 2009.

Podľa § 240 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení fyzickým osobám a právnickým osobám povinným odvádzať poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ktoré neodviedli poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedli v nižšej sume,

Sociálna poisťovňa predpíše penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak. Predpísané penále podľa odseku 1 nemôže presiahnuť dlžnú sumu poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za kontrolované obdobie. Sociálna poisťovňa penále nepredpíše, ak penále za kontrolované obdobie nie je vyššie ako 3,32 €.

Zo spisov vyplýva, že predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa č.k. 23S/241/2014-40 zo dňa 11.03.2015 v spojení s opravným uznesením, ktorý po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovanej z 12.11.2014, č. 49942-2/2014-BA a č. 49944-2/2014-BA, podľa piatej časti druhej hlavy OSP dospel k záveru, že rozhodnutie zodpovedá zákonu o sociálnom poistení.

Úlohou odvolacieho súdu bolo predovšetkým preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V súdnom konaní na základe podanej žaloby bolo potrebné podľa piatej časti druhej hlavy OSP preskúmať zákonnosť rozhodnutí žalovanej a posúdiť, či žalobcom vytknuté okolnosti spôsobujú nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu.

Z § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že už okamihom omeškania s lehotou splatnosti poistného a príspevku na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac, vznikajú obom účastníkom povinnosti súvisiace s týmto omeškaním. Žalovanej vzniká povinnosť predpísať penále (s výnimkou uvedenou v odseku 2) a žalobcovi vzniká povinnosť predpísané penále zaplatiť.

Moderačné oprávnenie žalovanej z ustanovenia § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nevyplyva. To znamená, že žalovaná nie je oprávnená penále vyplývajúce z tohto ustanovenia odpustiť resp. znížiť. Len vtedy, ak za kontrolované obdobie je vypočítané penále nižšie ako 3,32 €, žalovaná nie je povinná penále predpísať.

Podľa § 293bl ods. 1 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2010 zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010.

Uvedené ustanovenie upravuje nepredpísanie penále alebo odpustenie povinnosti platiť penále povinnému subjektu a to len v prípade, ak povinný subjekt celé dlžné poistné a dlžné príspevky zaplatí najneskôr do 30. apríla 2010. To znamená, že k 30. aprílu 2010 už voči Sociálnej poisťovne nebude mať žiaden peňažný záväzok.

Odvolací súd poukazuje tiež na § 146 zákona o sociálnom poistení, ktoré upravuje povolenie splátok dlžných súm poistného. Podľa tohto ustanovenia Sociálna poisťovňa môže na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby povinnej odvádzať poistné povoliť splátky dlžných súm pre platobnú neschopnosť tejto osoby, ak dôvodne možno predpokladať, že v období nie dlhšom ako 18 mesiacov bude schopná zaplatiť dlžné sumy poistného, a ak je už v čase rozhodovania o povolení splátok týchto dlžných súm schopná plniť odvodové povinnosti.

Z uvedeného vyplýva, že povinný subjekt je oprávnený pred dňom splatnosti poistného podať žalovanej písomnú žiadosť na povolenie splátok súm poistného, ak z dôvodu nepriaznivej finančnej situácii v podnikateľskej činnosti predpokladal resp. vedel, že v lehote splatnosti nebude môcť poistné odvádzať v zákonnej lehote. Povolenie splátky poistného po lehote splatnosti ustanovenie § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení neumožňuje.

V prejednávanej veci bolo nepochybné, že žalobca poistné a príspevky za obdobie január až máj 2004, júl

až september 2004, november 2004, december 2004, december 2005, január až jún 2006, júl až december 2007, január až december 2008, január až september 2009, včas, t.j. v zákonnej lehote podľa § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a podľa § 26 ods. 1 zákona č. 43/2004 Z.z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nezaplatil. Podľa prílohy k rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočky Banská Bystrica z 05.08.2014 č. 700-2111806714-GC04/14 bol žalobca v omeškaní s platením všetkých predpísaných splátok na poistné a povinné príspevky. Podľa prílohy k rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočky Banská Bystrica z 05.08.2014 č. 700-2111806814-GC04/14 bol žalobca taktiež v omeškaní s platením všetkých predpísaných splátok na poistné a povinné príspevky.

Podľa názoru odvolacieho súdu mal žalobca zákonné možnosti uvedené v § 146 a v § 293bl zákona o sociálnom poistení, aby nemusel platiť penále podľa § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktoré mu podľa jeho vyjadrenia v žiadosti a v odvolaní spôsobujú, resp. už spôsobili vážnu hrozbu v podnikateľskej činnosti.

V dôsledku skutočnosti, že žalobca nepožiadaval žalovanú z dôvodu svojej nepriaznivej podnikateľskej činnosti a majetkových pomerov pred dňom splatnosti mesačného poistného o povolenie splátok podľa § 146 zákona o sociálnom poistení, a dlžné poistné v lehote do 30.04.2010 podľa § 293bl zákona o sociálnom poistení nezaplatil, žalovaná už nemá zákonné prostriedky, predpísané penále a príspevky odpustiť resp. znížiť.

Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná postupovala v súlade s § 240 zákona o sociálnom poistení, keď žalobcovi v preskúmanom rozhodnutí penále predpísala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/241/2014-40 zo dňa 11.03.2015 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. apríla 2016, ktorý rozhodnutie žalovanej pokladal za zákonné, podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a preto záverom v plnom rozsahu na odôvodnenie rozsudku poukazuje.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovaná nárok na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 492 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok dokončil predmetné odvolacie konanie podľa ustanovení OSP, keďže odvolacie konanie začalo ešte pred nadobudnutím účinnosti SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.